

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Komlódi András ügyvéd által képviselt felperesnek az S.-né dr. V. R. jogtanácsos által képviselt alperes ellen közszolgálati jogviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményei iránt a Pécsi Munkaügyi Bíróságnál 1.M.293/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.21.326/2006/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán
- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.21.326/2006/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek
- tizenöt nap alatt - 40.000 /negyvenezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.
A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében - egyebek mellett - azt sérelmezte, hogy az alperes a különleges foglalkoztatási állomány felajánlása elmulasztásával szüntette meg felmentéssel a közszolgálati jogviszonyát, és a felmentés emiatt jogellenes. Kérte az alperes ennek megfelelő összegszerű marasztalását a jogviszonya helyreállítása mellőzésével.

A Pécsi Munkaügyi Bíróság 1.M.293/2006/8. számú ítéletével megállapította a 2006. január 31-ei felmentés jogellenességét, a köztisztviselői jogviszony 2006. augusztus 27-ei megszűnését, és kötelezte az alperest 271.384 forint elmaradt illetmény és 2.247.336 forint hat havi átlagilletmény és kamatai megfizetésére.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint az alperesnél az egészségügyi miniszter és az Á. főorvosa létszámcsökkentést rendelt el, és ennek keretében került sor a felperes közszolgálati jogviszonyának a létszámcsökkentéssel indokolt felmentéssel történt megszüntetésére a Ktv. 17. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A főorvos utasítása felhívta a figyelmet a prémium évek programról és a különleges foglalkoztatási állományról szóló törvény 2006. január 1-ei változásaira.

A felperessel közölt felmentés utalt arra, hogy az alperes nem tud a számára másik munkakört felajánlani. Az alperes a különleges foglalkoztatási állományba helyezés feltételeiről a felperest nem tájékoztatta, nem ajánlotta fel a számára, holott annak jogszabályi feltételeivel a felperes rendelkezett.

A munkaügyi bíróság ebből a tényállásból a felmentés jogellenességére következtetett. Megállapítása szerint a prémium évek programról és a különleges foglalkoztatási állományról szóló módosított 2004. évi CXXII. törvény (Péptv.) 3. § (3) bekezdés a) pontjában előírt munkáltatói kötelezettség megszegése önmagában megalapozta a felmentés jogellenességét.

Az alperes fellebbezése alapján eljáró Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.21.326/2006/3. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyta, utalva annak helyes indokaira.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan a Ktv. 60. § (4) bekezdésén alapuló ún. átalány-kártérítés hat havi mértékben megállapított összegének két havi átlagilletményre csökkentését kérte. Elsődleges kérelme alátámasztásaként a Ktv. 17. § (1) bekezdés a) pontja, az Mt. 89. §-a, 90. § (1) bekezdése, valamint a Ktv. 60. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozott. Álláspontja szerint az egyébként minden szempontból jogszerű felmentést nem tette jogellenessé a különleges foglalkoztatási állomány felajánlásának elmulasztása, mivel az nem minősíthető felmentési tilalomnak. Ennek alátámasztásaként hivatkozott még a BH 2001.90. számú eseti döntésben kifejtettekre. A másodlagos felülvizsgálati kérelmében az ún. átalány-kártérítésnek a jogsértés súlyához és anyagi jogkövetkezményeihez mért aránytalanul magas mértékét sérelmezte, hivatkozva a Ptk. 361. § (1) bekezdésére is.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A perben sem volt vitatott, hogy az alperes elmulasztotta a Péptv. 5. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó 3. § (3) bekezdés a) pontjában előírt munkáltatói kötelezettségét, amely szerint írásban fel kellett volna ajánlania a jogszabályi feltételeknek megfelelő felperes részére a különleges foglalkoztatási állományban való részvétel lehetőségét, amelynek célja a felmentés megelőzése. Ebből következően a különleges foglalkoztatási állományban való részvétel felajánlása a felmentés közlése előtt lehetséges. A felmentés közlésével, ha a felajánlás előzetesen elmaradt, a munkáltatói mulasztás bekövetkezett.

Felmondási tilalmat nemcsak az Mt., hanem más jogszabály is megállapíthat. A jogintézmény célját, rendeltetését tekintve a különleges foglalkoztatási állományban való részvétel előzetes írásbeli felajánlására vonatkozó jogszabályi kötelezettség a felmentési tilalommal egy tekintet alá esik, amint azt a munkaügyi bíróság helytállóan megállapította. A részvételi lehetőség felajánlását követően a köztisztviselő 14 napon belül jogosult eldönteni a különleges foglalkoztatási állományba helyezés elfogadását, ezért ez ideig a felmentés jogszerűen nem közölhető. Mindezeket az alperes által hivatkozott a jelenlegitől eltérő tényállású és jogi megítélésű ügyben hozott eseti döntésben kifejtettek nem cáfolhatták.

Az alperes a Péptv.-ben előírt kötelezettségei megszegésével közölte a felmentést, elzárva attól a felperest, hogy a felmentés megelőzésére vonatkozó, a törvényben biztosított jogával élhessen. Megalapozottan állapították meg ezért az eljáró bíróságok, hogy a perbeli felmentés emiatt jogellenes volt, függetlenül attól, hogy egyébként az indokolás megfelelt a Ktv. 17. § (1) bekezdés a) pontjában előírt feltételeknek.

Az átalány-kártérítés mértékét illetően megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság számos körülményt értékelte, a mérlegelést a másodfokú bíróság helytállóan értékelte, és az alperes ezzel kapcsolatos fellebbezését alaptalannak találta. A felülvizsgálati kérelem ehhez képest nem hozott fel olyan indokot, ami a különleges jogorvoslatnak minősülő felülbírálatot megalapozhatta volna [Pp. 270. § (2) bekezdés, 275. § (3) bekezdés].

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Budapest, 2008. február 20.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő